

Et af punkterne i forslaget til Nicetraktaten er, at man traktatfæster forslaget om europæiske partier som et helt særskilt integrationsinstrument, der skal sikre, at man nu også får europæiske partier, som det hedder. Vi har tidligere diskuteret det her i Folketinget – ja, diskuteret er måske så meget sagt, der var et forsøg på at få statsministeren involveret i en diskussion om det, men det ønskede han under ingen omstændigheder – og sagen er jo, at man nu laver nogle støtteordninger, så man traktatfæster muligheden i Nicetraktaten for at lave et A- og et B-hold af politiske partier i Europa. Punktet er skræddersyet til, at de integrationsivrige partier kan få støtte, mens de EU-skeptiske partier får utrolig svært ved at få det. Man må sige, det er en noget mærkværdig konstruktion, man her laver, hvor nogle partier er bedre end andre i EU-henseende, og det bliver traktatfæstet med Nicetraktaten.

En anden ting, som vi har diskuteret en del i Europaudvalget, og som selvfølgelig også er noget af det specielle ved Nicetraktaten, er jo, at man laver om på Kommissionens sammensætning. Når Unionen i givet fald når op på 27 lande, bliver der indført en rotationsordning, der gør, at Danmark ikke længere har en fast plads i den Kommission, som fortsat har eneret til at stille forslag i EU, og det er jo paradoksalt. Hvis man samtidig havde frataget Kommissionen enekompetencen til at stille forslag, kunne vi have en smule forståelse for, at man begynder at operere med sådanne tanker. Men at man i den institution, der alene har kompetence til at stille forslag, nu accepterer, at Danmark ikke fremover kan udpege en fast kommissær, og at de andre lande i øvrigt i stigende grad skal have indflydelse på, hvem det skal være, synes vi er meget utilfredsstillende. Det er et par af de områder, vi gerne vil trække frem.

Med hensyn til ændringsforslagene støtter vi forslagene 1-7, og der er et enkelt forslag, nr. 8, som vi ikke kan tiltræde. Hvis de ændringsforslag bliver vedtaget, vil det dog i det mindste betyde nogle små forbedringer af grundlaget for godkendelsen af Nicetraktaten her og nu, og specielt vil det betyde, at al den snak om, at vi skal skynde os at godkende af hensyn til udvidelsen, vil få mere vægt. Et af ændringsforslagene siger jo, at de ting, der skal ændres i EU for at kunne lave udvidelsen, først skal ske, når udvidelsen rent faktisk er blevet en realitet for de første fem landes vedkommende, og det synes vi er meget fornuftigt.

Noget helt andet er, at de østeuropæiske lande, som man gerne vil have med ind, gudskelov bliver mere og mere skeptiske over for, hvad det er, de involverer sig i. Vi synes, det er et sundhedstegn, at man kan se af de målinger, der bliver refereret fra en række østeuropæiske lande, at der er stigende skepsis over for hele projektet, og at man ikke længere bare lægger sig fladt ned og siger ja tak til hvad som helst, EU måtte byde de pågældende lande. Vi ser frem til, at der på et tidspunkt kommer folkeafstemninger i forbindelse med alle ansøgerlandene. Vi håber meget, det bliver den måde, de vælger at godkende et eventuelt medlemskab på, og vi er helt sikre på, at der på det tidspunkt vil være langt større skepsis, end der allerede nu ser ud til at være i en række af landene.

Susanne Clemensen (CD):

I CD hilser vi det naturligvis velkommen, at vi er ved at være ved vejs ende, og at Danmark snart kan ratificere Nicetraktaten. Jo mere vi smøler, jo mere vi venter, jo flere ændringsforslag Enhedslisten og Dansk Folkeparti fremfører, jo længere bliver udvidelsen rent faktisk forsinket. Hvis de ændringsforslag, som Enhedslisten og Dansk Folkeparti har stillet, og som vi skal stemme om i dag, virkelig kom igennem, hvis der virkelig var et flertal for dem her i Folketingssalen, ville det betyde, at Danmark pludselig stod i en situation, hvor vi skulle genforhandle Nicetraktaten, og det ville naturligvis betyde, at udvidelsen blev forsinket.

I CD mener vi ærlig talt, at vi skylder de nye demokratier i Øst- og Centraleuropa, at de snart kan blive medlemmer af EU. Det er efterhånden mange, mange år siden, vi sagde: Vi vil gerne have jer med her efter den kolde krigs ophør, og efter at Muren mellem Øst og Vest heldigvis blev nedbrudt. Derfor kan vi naturligvis heller ikke støtte de ændringsforslag, der er stillet af Enhedslisten og tiltrådt af Dansk Folkeparti.

Når det gælder ændringsforslaget om, at det nu præciseres, at det er Folketingets Europaudvalg, der giver mandat, vil jeg gerne sige, at det tilslutter vi os naturligvis i CD ud fra det synspunkt, at det har været praksis i snart 30 år. Men vi ser gerne, og det vil vi fortsat arbejde for, at mandatgivningen kommer til at ligge i de respektive fagudvalg, når det gælder fagområder, f.eks. miljø- eller transportspørgsmål, eller hvad det nu kan være. EU-politik er jo ikke længere kun et udenrigspolitisk anliggende. Det er i meget, meget høj grad også et indenrigspolitisk an-